

Innherred samkommune

Plan-, byggesak-, oppmåling- og miljøenheten

Miljøverndepartementet
P.B. 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref:

Vår ref: AGIS 2006/3748

Dato: 21.08.2009

Høring - forslag til statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen.

Levanger kommune v/plan- og utviklingskomiteen behandlet denne sak i møte den 19. august 2009, sak nr. 73/09, der det ble gjort følgende vedtak:

”Kommunen har ingen merknader til foreslåtte retningslinjer.”

Samlet saksframstilling fra kommunens behandling følger vedlagt.

Med hilsen

Åge Isaksen
arealplanlegger

Vedlegg: Samlet saksframstilling fra PUK sak nr. 73/09.

Levanger kommune

Samlet saksframstilling

Høring - forslag til statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen

Saksbehandler: Åge Isaksen	Arkivref: 2006/3748 - /L14
E-post: aage.isaksen@innherred-samkommune.no	
Tlf.: 74048519	

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Plan- og utviklingskomiteen i Levanger	19.08.2009	73/09

Rådmannens forslag til vedtak:

1. Kommunen mener Ytterøya er et område som må plasseres under retningslinjenes pkt 5, som gjelder for områder med mindre press på arealene.
2. Kommunen har forøvrig ikke merknader til foreslåtte retningslinjer.

Saksprotokoll i Plan- og utviklingskomiteen i Levanger - 19.08.2009

Forslag til endring fra Alf Magnar Reberg, SP:

Kommunen mener Levanger kommune er et område som må plasseres under retningslinjenes pkt 5, som gjelder for områder med mindre press på arealene.

Forslag til endring fra Gunnar Løvås, SV:

Kommunen har ingen merknader til foreslåtte retningslinjer

Avstemning

Rebergs forslag til vedtak avvist med 8 mot 3 stemmer

Alternativ avstemning mellom rådmannens forslag pkt. 1 og Gunnar Løvås sitt forslag:

Gunnar Løvås sitt forslag til vedtak vedtatt med 8 mot 3 stemmer.

Vedtak

Kommunen har ingen merknader til foreslåtte retningslinjer

Vedlegg:

- 1 Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen, utkast dat. 29.06.2009. Rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjorden

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:**Bakgrunn.**

Miljøverndepartementet har ved brev dat. 29.06.2009 oversendt på høring forslag til statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen. Frist for å gi uttalelse til forslaget er satt til 04.09.2009.

Bakgrunnen for at det foreslås statlige planretningslinjer for strandsonen, er at det i ny plan- og bygningslov (plandelen) av 27. juni 2008 nr. 71 også er fastsatt nye regler om strandsonen. Byggeforbudet i 100-metersbeltet langs sjøen og reglene om dispensasjon er strammet inn. Ved behandlingen av loven ble det forutsatt at det skulle utarbeides statlige planretningslinjer for en differensiert strandsonepolitikk.

Hensikten med retningslinjene er å forhindre uheldig bygging i 100-metersbeltet langs sjøen, samtidig som det gjennom planleggingen skal legges til rette for en bærekraftig lokal utvikling bygd på de ulike natur- og kulturgitte forholdene langs kysten. Det foreslås derfor noe ulike retningslinjer for sentrale områder der presset på arealene er stort, og for områder med mindre press på arealene.

Statlige planretningslinjer.

Retningslinjene foreslår at strenghetskravet differensieres i 3 nivå ut fra det utbyggingspress som de ulike områder representerer. Der presset på arealene er stort, noe som gjelder for kysten i Østfold, Oslo, Akershus, Buskerud, Vestfold og Telemark, foreslås det i pkt 4.2 at gjeldende rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjordregionen av 9. juli 1993 fortsatt skal gjelde. For andre sentrale områder der presset på arealene er stort, noe som gjelder kysten i Aust-Agder og Vest-Agder og deler av kysten i Rogaland, Hordaland, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, foreslås i pkt 4.3 at prinsippene i retningslinjene for Oslofjordregionen skal legges til grunn, men begrenset til 100-metersbeltet på land. I Nord-Trøndelag omfattes kommunene Frosta, Inderøy, Levanger, Steinkjer, Stjørdal og Verdal av retningslinjene pkt 4.3. I pkt 4.1 foreslås det i tillegg nye generelle retningslinjer som skal gjelde for begge disse områdene.

I pkt 5 foreslås retningslinjer for områder med mindre press på arealene, dvs. deler av kysten i Rogaland, Hordaland, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, og kysten i Sogn og Fjordane, Nordland, Troms og Finnmark. Disse retningslinjene er mindre strenge enn retningslinjene for sentrale områder der presset på arealene er stort.

I forslaget til retningslinjer er det angitt hvilke kommuner som omfattes av de ulike deler av retningslinjene, slik at det er foretatt en geografisk avgrensning. Forslaget til avgrensning er basert på en vurdering av hvilke kommuner som ligger sentralt, dvs. basert på en vurdering av kommunenes beliggenhet i forhold til større byer, og av den grunn må antas å være utsatt for et byggepress. Departementet legger til grunn at i tillegg til Oslofjordområdet er Agderkysten, og sentrale områder i Rogaland, Hordaland og Trondheimsfjorden utsatt for et byggepress. Det er i avgrensningen også lagt vekt på vurderinger gjort av fylkesmenn og fylkeskommuner, ut fra deres erfaringer ved behandlingen av saker om bygging i strandsonen. Departementets egne erfaringer med behandlingen av plan- og dispensasjonssaker har også betydning. Avgrensningen er gjort ut fra en samlet

skjønnsmessig vurdering, og den må anses som et grunnlag for videre vurderinger på basis av høringen.

Miljøverndepartementet ber derfor spesielt om at det i høringen gis synspunkter på denne geografiske avgrensningen. Det bes herunder om synspunkter på om det er kommuner utenfor de sentrale områdene som bør omfattes av retningslinjene for pressområdene. Kunnskapsgrunnlaget i strandsonen er varierende. Oppdatert kunnskap kan få betydning for innholdet i retningslinjene og inndelingen av områdene. Det tas derfor sikte på å evaluere og vurdere behovet for revisjon av retningslinjene etter at de har virket en tid.

Kommunene skal legge retningslinjene til grunn i den kommunale planleggingen, planbehandlingen og behandlingen av dispensasjons-søknader. Fylkeskommunene skal legge retningslinjene til grunn i den regionale planleggingen. Fylkesmennene og fylkeskommunene skal legge retningslinjene til grunn ved sin medvirkning i planarbeidet og dispensasjonsbehandlingen. De skal om nødvendig fremme innsigelse til planforslag og påklage dispensasjonsvedtak som ikke er i samsvar med retningslinjene.

Generelle retningslinjer.

Retningslinjene pkt 4.1 medfører at bygging og landskapsinngrep i 100-metersbeltet langs sjøen ikke skal tillates på arealer som har betydning for andre formål, som for eksempel friluftsliv, naturvern, biologisk mangfold, kulturminner, kulturmiljø, landskap, landbruk eller annen samfunnsmessig betydning. I kommuneplanens arealdel kan kommunen gi nærmere bestemmelser om oppføring av nødvendige bygninger og mindre anlegg og opplag for landbruk, reindrift, fiske, fangst og akvakultur, og anlegg for ferdsel til sjøs. Slike tiltak er dermed ikke generelt unntatt fra forbudet slik de var i tidligere pbl § 17-2, men kommunen har hånd om hvordan de skal reguleres, og kan også gi bestemmelser som generelt tillater slike bygninger og mindre anlegg i 100-metersbeltet.

Ved utarbeiding av reguleringsplaner som innebærer bygging i 100-metersbeltet på arealer som er delvis utbygd, skal ferdselshensyn og landskapstilpasning spesielt vektlegges. Nye bygninger skal trekkes så langt unna sjøen som mulig, og utvidelse av eksisterende bygninger skal skje i retning bort fra sjøen. Utbygging av vegger, annen infrastruktur og tomteopparbeiding skal skje slik at inngrep og ulemper blir minst mulig. Samlet sett skal det legges vekt på løsninger som kan bedre eksisterende situasjon i forhold til landskap og allmenn tilgang til sjøen. Alternative plasseringsmuligheter skal vurderes.

I kommuneplanarbeidet skal kommunene vurdere om tiltak som tidligere er godkjent i kommuneplan eller reguleringsplan, er i samsvar med disse retningslinjene. Eldre planer som gir mulighet for utbygging i strid med retningslinjene, bør revideres eller oppheves. Vurdering og eventuell revidering av eldre planer skal inngå i den ordinære rulleringen av kommuneplanens arealdel.

Vurdering:

Retningslinjene synes å medføre en betydelig innskjerping i forhold til den forvaltningspraksis som hittil er utøvd. Dette vil spesielt være tilfelle for ny bebyggelse i ubebygde arealer langs sjøen. For deler av kommunen synes dette å være en riktig innskjerping. Dette gjelder spesielt arealene langs med Åsenfjorden, hvor det har vært en omfattende utbygging av fritidsbebyggelse i tilknytning til strandsonen. Disse områdene er utsatt for utbyggingspress, og ytterligere utbygging her vil kunne bidra til forringelse av

områdenes rekreasjonsverdi. Strandarealene forøvrig videre nordover langs Trondheimsfjorden som ikke er bebygd er i stor grad viktige i landbrukssammenheng, og nye tiltak her som ikke har tilknytning til primærnæringene bør av den grunn behandles på restriktiv måte.

Når det gjelder Ytterøya synes imidlertid forholdene å være noe mer spesielle. Selv om området er attraktivt i rekreasjonssammenheng, synes det her ikke å være noe utpreget stort press på arealene langs sjøen. Ytterøya har dessuten et stort behov for næringsutvikling og arbeidsplasser, og i den sammenheng kan for eksempel reiseliv og turisme være aktuelt satsingsområde. Da må det kunne åpnes for noe tilrettelegging i tilknytning til sjø og strandsoner, for at tilbudene skal framstå mest mulig attraktive. Ytterøya bør derfor med grunnlag i dette plasseres under pkt 5 i retningslinjene (gjelder for områder med mindre press på arealene).